

گرامی باد ۱۱ اردیبهشت روز جهانی کارگر

انترناسیونال است نجات انسان ها

از آن روزی که کارگران شیکاگو در اول ماه مه ۱۸۸۶ جنبش درخواست ۸ ساعت کار در روز را آغاز کردند ۱۲۹ سال می گذرد. هر ساله در بزرگداشت چنین روزی کارگران سراسر جهان با نمایش اتحاد و همبستگی جهانی خود، قدرت نیروی کار را به رخ سرمایه کشیده و به مصاف این نظام سلطه گر می روند. بحران کنونی سرمایه داری جهانی که یکی از طولانی ترین بحران های ادواری این نظام است، فقر، بیکاری، جنگ و ویرانی را گسترش داده و با برنامه ریاضت اقتصادی که توسط موسسات مالی جهانی اعمال شده، به تمامی دست آوردهای تا کنونی کارگران و توده های وسیع کار و زحمت یورش آورده است. کارگران و مزدبگیران سراسر جهان با اعتراض، اعتصاب و در برخی کشورها با بدست گرفتن کنترل امور محیط کار خود به مقابله با این یورش برخاسته اند.

در ایران شرایط زندگی کارگران و تمامی مزدبگیران، زنان، کودکان کار و ارتش ذخیره کار هر روز فاجعه بارتر از روز پیش می شود و بخش وسیعتری از جامعه را به زیر خط فقر می کشاند. حتی افزایش دستمزد تعیین شده در سال جدید توسط حاکمیت هم نمی تواند توافقی مابین نرخ رشد تورم و افزایش هزینه ها با دستمزد کارگران و توده کار و زحمت برقرار کند و اینچنین است که سیاست های اتخاذ شده توسط رژیم سرمایه داری در ایران جز بی آیندگی و تباهی بیشتر برای اردوی کار و زحمت، چشم انداز روشنی را ترسیم نمی کند.

افزایش فقر و بیکاری، اقتصاد ورشکسته و نفرت توده وسیع مردم از سیاست های این رژیم جنایتکار که احتمال افزایش اعتراضات کارگری و جنبش های اعتراضی اجتماعی را در پی خواهد داشت، در کنار شرایط منطقه ای که می رود تا خاورمیانه را بکلی چه از جهت انسانی - زیست محیطی و چه از نظر بی ثباتی به یک فاجعه بزرگتر سوق دهد، رژیم سرمایه داری حاکم بر ایران را در تعدیل بحرانی که گریبانگیرش شده و در جهت بدست آوردن ثباتی هرچند نسبی، به فکر اندخته است. با سرکوب و اعدام در داخل و مذاکره و توافق در خارج و تعدیل سیاست های منطقه ای، دیپلماسی خود را در این جهت شدیداً فعال کرده است. اما بی تردید برای رسیدن به این ثبات، کارگران و زحمتکشان ایران و منطقه هستند که هزینه ای آن را خواهند پرداخت.

از یاد نبرده ایم که رژیم سرمایه داری حاکم بر ایران در بیش از سه دهه، فقر و بیکاری، بی عدالتی اجتماعی، زندان، اعدام، سرکوب وسیع کارگران و فعالین اجتماعی را گسترش داده و در کنار مدیریت اقتصادی بیمار خود، که پیامدهای آن گسترش ناهنجاری های اجتماعی در جامعه بوده، ره آوردی نداشته است و در آینده هم امید داشتن به اصلاح این رژیم فریبی بیش نیست.

کارگران و زحمتکشان ایران و منطقه به همراه کارگران سراسر جهان برای بزیر کشیدن نظام سرمایه داری جهانی تنها یک راه در پیش روی خود دارند، تشدید نبرد طبقاتی با سازماندهی تشکل های مستقل خود، افزایش اعتراضات و اعتصابات سراسری و تدارک سیاسی در جهت سرنگونی نظام سرمایه داری.

روز جهانی کارگر، جشن اتحاد و همبستگی کارگران و تمامی توده های وسیع کار و زحمت جهان در تقابل با یورش سرمایه است. روزی است که کارگران سراسر جهان را به مبارزه بر علیه بردگی انسان و تلاش برای جهانی عاری از استثمار فرا می خواند. جهانی نو که در آن آزادی، برابری، رفاه و عدالت اجتماعی حاکم باشد.

سرنگون باد نظام سرمایه داری

زنده باد سوسیالیسم

فعالین سوسیالیسم - کنترل کارگری

اردیبهشت ۱۳۹۴ - آوریل ۲۰۱۵